

100 let trampingu a neb - To nám ten rok zase utek....

Po zdařilé oslavě stoletého výročí trampingu na Ztracence, se nezapřítelně blížil i výroční oheň který, jsme připravovali s kamarády z Černé perly a příbramskou osadou Medvědi. Kluci makali už celé léto předem na Pelechu a tak jsme také přiložili ruku k dílu. **Na pelechu 16.-18. 8.2018**

Tak do čeho se pustíme?

No práce je pořád dost... Kdo chce máknout, ten si práci najde

Dělali jsme co jsme mohli ... a nakonec bylo skvělé občerstvení i i kamarádské posezení.....

Ponki to má pod kontrolou... pár drobností a výročí 100 let trampingu na Pelechu může začít.

100 let trampingu- Pelech

Tolik vody jako na Pelechu už dlouho z nebe nespadlo... Zkrátka přelo nám štěstí....

..ten stošedesátýpátýzleva je Bohouš...

A že se nás tam sešlo.... Bylo to krásné setkání....

Takhle o tom napsal Jack z osady skaláci ...(převzato z trampského magazínu)

Pořádající trampské osady Černá Perla (Milín), Kamarádi Staré řeky (Beroun) a Medvědi (Příbram) přichystaly pro osady, kamarády a kamarádky na osadním fleku na Pelechu, poblíž Milína velice krásný potlach. První hosté se začali sem sjíždět už od úterý, co jsem zaslechl. O jak významnou událost svědčí i to, že jsem přijeli kamarádi z celého světa. Jak z Evropy, tak z Austrálie i Kanady a USA. Byl přítomen i emeritní šerif nejstarší trampské osady Ztracená naděje 1918 Franta Hacker. My, Skaláci, jsme zavítali na kemp v pátek. Bohužel počasí nepřálo, ale už jsme zde odhadem počítali kolem 200 kamarádů. John z Modré Želvy z Humpolce propůjčil znak woodcraftu ve kterém byla číslice 100. Tento znak ještě sehraje svoji roli (snad) v budoucí knize o trampingu na Humpolecku. Johnovi jsme tak pomohli s ukotvením tohoto znaku, který zde opravdu udělal správnou kulisu po zbytek víkendu. Hrál se na všech frontách, kde na nás nepršelo.

V sobotu se pomalu začal kemp naplňovat nově přichozíma. Začali soutěže, kde se hrálo o opravdu hodnotné ceny. Dlouho jsem neviděl takové množství cen a ke všemu, tak krásných na pohled. Určitě veliké UMÍ zaslouží všichni, co je dělali. Dort od Labi byl taktéž úžasný. Oheň zapalovali kamarádi z Čech, Slovenska, Austrálie a Kanady. Z Čech to byl výše jmenovaný Franta Hacker ze Ztracenky. Po jeho zapálení měl krásný proslov Baron z Kamarádů Starý řeky, kdy připomenul o jak významnou událost se jedná. Jak dlouhá cesta je 100 let jedné éry, jedné myšlenky a všech těch, kteří se do ní zapojili, zapojují a určitě ještě i zapojí. A dnes je na nás nést toto poselství dál. Jednalo se opravdu o hezký projev. Potom přišlo na předávání pamětních věcí pro osady, jako byly Darovačky, pamětní velké odznaky, vlajky a jiné. Pohoštění od pořádajících osad bylo velkolepé a ne jeden z nás si kladl otázku, to muselo stát peněz. Dva a kapely hrály po třech písničkách asi do 22 hodin, kdy následně přišla volná zábava. Líbilo se mi, že i při takhle ohromné akci, to stále jde dělat klasicky, bez podíí a aparatury. Zaznamenal jsem i takové hlášky, jako třeba:

„Takovýhle oheň už asi nikdo z nás nepřipraví.“

„Budeme na tohle dlouho vzpomínat.“

Opravdu myslím si to také. Asi se delší dobu neshledám s něčím podobným.

No a co dál ??? Tisíc pořízených fotografií , které účastníkům a nejen jim ,nelze rychle najednou publikovat . A tak se na přání mnohých kamarádů připravuje barevná publikace této významné události. Že to bude chvíli trvat je nabíledni, neboť kvalitní zpracování si vyžádá spoustu práce. Včas se dozvíte jak záměr dopadnul. Už se na tom pracuje.

Pro dokončení celkového obrázku o akci, tady je článek který byl publikován v časopisu Pucejř (3)

JUBILEUM V ZELENÉM

Třebaže v posledních letech dávám přednost spíše komorněji laděným akcím, musím přiznat, že velký potlach ke stému výročí českého a slovenského trampingu, který se uskutečnil o prvním zářijovém víkendu na Pelechu u Milína, byl prostě - jedinečný. Setkání kamarádů v zeleném připravily, a to velice svědomitě a velkoryse, tři spřátelené osady - Černá perla (Milín), na jejímž osadním kempu také celá akce probíhala, Kamarádi Staré řeky (Beroun) a Medvědi (Příbram). Pochopitelně za pomoci dalších ochotných rukou z řad trampského společenství.

Vzpomínám, že o prvních krocích k zamýšlenému slavnostnímu setkání trampů v této lokalitě jsem se od Pionkyho dozvěděla už dobře rok před jeho konáním. A že tento rok byl vyplněn systematickými přípravami a pořádnou porcí práce bylo jasné každému, kdo se zářijového potlachu zúčastnil. Bylo to totiž patrné doslova na každém kroku.

Už samotné prostředí osadního kempu - mýtiny obklopené lesem - je přímo idylické. Zdejší zázemí, zvlášť podstatné při deštivém počasí, doplňuje poměrně prostorná praktická osvěžovna s lavičkami a stoly, které pak nechyběly ani ve velkém stanu, kam se uchýlovali zejména muzikanti a jejich posluchači. Také kolem hranice bylo postaveno několik řad bytelných dřevěných lavic. A to nemluvím o cisternách s pitnou vodou a dalších drobnostech, které pobyt na kempu samozřejmě a nevtíravě zpříjemňovaly. Nedá mi to ale, abych se nezminila ještě o tom, jak bylo postaráno o hladové žaludky trampů. Polévky a jiné chutné kulinářské krmě z osadní kuchyně měl na starost už od úterka, kdy se na kemp sjížděli první návštěvníci, kamarád Fanda z Černé perly. Nutno dodat jednu podstatnou

Foto: MÓŘIC

informaci - že tyto produkty byly naprosto zdarma. Také kamarád Žako z Medvědí měl plné ruce práce. Byla tady totiž ještě další nabídka v podobě teplé klobásy, párku a také pivo, limonády nebo panák pro zahřátí, a ta se pohybovala v rovině víc než dumpingových cen.

Pozornost každého přichozího hned v počátku přitáhla výstavka početných, skutečně nádherných barevných placek určených pro soutěžící a vystupující. Mezi nimi se vyjímal zajímavě pojatý speciální dort, který byl ještě v průběhu večera rozkrájen a rozdán. A můžu osobně potvrdit, že chutnal opravdu skvěle. A co je zvlášť chvályhodné, že pořadatelé mysleli i na trampský potěr. Sice naprosto suverénně převládaly starší ročníky, ale nechyběli ani ti nejmenší, pro které byly připraveny přitažlivé zábavné soutěže. Plackami byli odměněni malí soutěžící, kteří se umístili na prvním až pátém, eventuálně šestém místě, ale svou roli sehrály i ceny útěchy pro ty, kterým se zrovna nezadařilo.

Co ale ani nejlepší pořadatel ovlivnit nedokáže, i kdyby sebevíc chtěl, je počasí, které ve své nevlídné deštivé podobě bylo pro zdejší účast takovým neplánovaným sítím. Někteří vytrvalci sice byli na

Kovová plaketa ke stoletému výročí

kempu už od úterý, jiní, nebylo jich mnoho, přijeli v pátek a po deštivé noci to vzdali, ale většina vydržela až do finále. Podle pořadatelů se na kempu objevilo úhrnem zhruba pět a půl stovky trampů. Jenom vyvěšených osadních vlajek, jak spočítal Pionky, bylo šedesát čtyři. Zastoupena zde byla nejen různá místa z celé republiky, ale přijeli i kamarádi ze Slovenska, z Německa, Švýcarska, Francie, také z Kanady, Ameriky, Austrálie či Nového Zélandu (ti si také odnesli placku nejvzdálenějšího účastníka).

K zahájení byla rozumně zvolena už šestá hodina večerní. Trochu se umoudřilo i počasí, takže jen drobounce mrholilo, což se dalo v pohodě vydržet. Oheň tentokrát zapalovali sami muži – Franta Hacker ze Ztracenky, Sisel ze Slovenska, Milan z Kanady a Srna z Austrálie. Po Vlajce a tradiční pietní minutě ticha za kamarády pak následovala neuvěřitelná tramská nadílka z rukou trojice šerifů pořadatelských osad – Pionkyho, Barona a Pepy. Obdarování se mohli (a mohou) těšit ze vkusných kovových plaket zhotovených přímo ke stoletému jubileu trampingu (těch bylo k předání u ohně připraveno 45, ale celkově jich putovalo mezi tramské kamarády 200), z krásných vyšívaných látkových vlajek (30) a malovaných darovacích placek. A zkrátka nepřišli ani ostatní – pro všechny přítomné byl totiž přichystaný připínací odznak s výroční symbolikou, klasická barevná camrátká a dva druhy menších vlaječek. Velká malovaná placka čekala také na nejstaršího účastníka z mužských řad (84 roků), poněkud déle ale trvalo hledání nejstarší ženské účastnice – až si cenu odnesla kamarádka (73 roků – i když jsem přesvědčená, že tam byly i starší, jen asi neměly odvahu se přihlásit).

Moderátorské funkce se ujal Baron, což při nárocích kladených na sílu hlasu nepodpořeného mikrofonom nebylo při šíři posluchačského kruhu zrovna jednoduché a je mi jasné, že po skončení

této části večera už musel zákonitě chraptět. V muzikantské přehlídce se vystřídalo 16 kapel a dvojic a v závěru večera ještě 2 sólisté. Všichni vystupující si vysloužili uznalé umí a další z hezkých malovaných placek od pořadatelů. Mne osobně překvapili speciálními vokály slovenští Kamarádi z Ivanky a hudební formace Modrého kaňonu. Stejně skvělí ovšem byli i mnozí další, i když je nebudu vyjmenovávat. Duo Blanice pak pokřtilo přímo při ohni své nové interpretační CD s nahrávkami starých tramských písniček a velkému zájmu se těšilo i nové album Dua Tornádo (Marcely a Ivety) nazvané Radost z jízdy 2 s výběrem patnácti písní od ryvolek až po tradicionály. A jako by to bylo načasované – přesně po posledním vystoupení kamarádky Bouřky se neškodné mrhnutí změnilo v déšť.

Nicméně hraní, zpívání a rozhovory pokračovaly dál – pod střechem a přístřechy – leckde až do časných nedělních hodin. Jen to loučení, při kterém všude zaznívala slova chvály na toto báječné jubilejní setkání v zeleném, bylo trochu smutné. Jako vždycky, když něco hezkého končí...

-HANKA HOSNEDLOVÁ-
Foto: JACK

Oslavy pokračují- Ztracenka uspořádala velký potlach v Pikoviích 15.9.2018

Emeritní šerif Ztracenky Franta Hacker převzal jubilejní plaketu ke 100. Výročí trampingu

Zatím co my jsme se spokojeně usadili...

Marta se Sašou reprezentovali osadu u stánku Ztracenky

Účinkujících kapel bylo požehnaně

K.T.O. S DANOU HACKEROVOU A MILANEM PITKINEM, JITKA VRBOVÁ S ANDĚLÍNEM, PACIFIK, PABĚRKY MARKO ČERMÁKA, TAXMENIKARABINA, T.E. BAND, ROMAN HORKÝ (Brno) PEKARINGO (SK, Bratislava), **KAMARÁDI STARÉ ŘEKY**, ARCHA, BANDOLEROS, BPT ZLÍN, BRZDAŘI OLOMOUC, DUO TORNÁDO VE TŘECH, ELDORÁDO, HOLOKRCI, CHOROŠI, KUPA, MODRÁ KOTVA, NOVÉ STRUNY, SCARABEUS, ŠÍNY, ŠMIDLIBOYS, TOMÁŠ TICHÝ, TULÁK CHARLIE a další hosté

Tony Linhart přivítal na scéně také Kamarády Staré řeky

Pokud se chcete podívat co bylo na oslavě Sto let Ztracenky a trampingu za atmosféru a účinkující, navštivte naše stránky www.stolettrampingu.webnode.cz klikněte na videa. Je tam vše, co se vysílalo v přímém přenosu. Na liště můžete najít všechny, kteří tam zahráli.

A jelo se dál- **Malostranská beseda 19.9.2018**

Tony Linhart nás pozval na potlach do Malostranské besedy

V Malostranské besedě je příjemné klubové prostředí. Pacifik tentokrát zahrál v novém obsazení. Zahrála a zpívala také kamarádka Bouřka

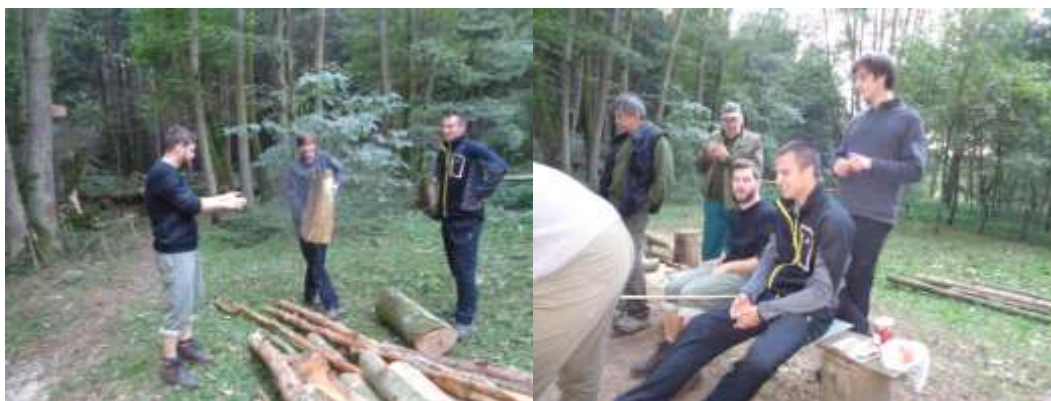
Na závěr převzal Tony Linhart pamětní plaketu ke 100.výročí trampingu, jako ocenění za jeho přínos v oblasti trampské hudby

Zdařilý večer kde jsme spolu s Pacifikem měli možnost zahrát k další oslavě trampingu, ovšem tentokrát v komornějším prostředí.

Brigáda 27.-29.9

A už tu byla další akce. Je nutno zkontrolovat potlachoviště a připravit se na 52. Výročí osady.

Osadníci zapracovali a měli jsme štěstí připojili se i ostatní kamarádi trempové, ve finále nastoupila i nová krev tedy Hradil comanda a práce šla od ruky.

Zrodila se nová lávka, ovšem buřtguláš zmizel v útrokách pracujících

Tak už jenom dodělat hranici , připravit věnce soutěže a camrátko a může to propuknout.

52.POTLACH Kamarádů Staré řeky

Napřed se hrálo a zpívalo

Pak nastalo soutěžení. Soutěžili malí i velcí a byla u toho i legrace

Při tradiční vzpomínce na kamarády kteří už povolal Manitou na pietním místě osady proběhlo předání domovenek kamarádce Jitce a také předány domovenky Hradilově partě

Zapalovat 52.potlachový oheň budou kamarádky z naší osady. Jana, Jindřiška, Maruš a Jarka

Po zapálení výročního ohně bylo vzpomenuo významných výročí letošního roku tedy
100 let od vzniku Československa a 100. Výročí trampingu.

A pak už se hrálo a slavilo do časných ranních hodin

Má-li někdo zájem připomenout si další obrázky z akce nechť přestoupí do rubriky fotoalba.

100.let trampingu –TEXAS- 10.CELOSVĚTOVÝ POTLACH

Fort Adamsson v Texasu nás přivítal deštivým a chladným počasím. Sluníčko se však také na nás přišlo podívat

Kamarádů se sjelo opravdu hodně . V tom neustálém kolotání to nešlo spočítat.

Osadních vlajek bylo napočítáno 62 a zastoupeny byly takřka všechny světadíly.

Potlachový oheň byl mohutný a večer byl zahájen tradičním indiánským tancem.

Jako první vystoupili v soutěži kamarádi z osady Pozvolná smrt- a nutno podotknout že reprezentovali osadu skvěle . Kdo jak dopadnul při soutěžním večeru se můžete dozvědět v časopisu Pucejř 4/2018 . Na nás zbylo první místo za veselé vyprávění . Největší odměnou však bylo setkání s kamarády a přáteli ze všech koutů světa

Fotografií a zážitků je ještě spousta , tak snad ještě příště – budeli zájem.....

Sotva jsme se vrátili z Texasu už tady byl mikuláš na Westendu.

A hned v pondělí 26.11.2018 : **299. Setkání osad na Barče**

Zahráli jsme zazpívali popřáli vše dobré . Po nás se večera ujalo KTO s Frantou Hackerem

Barča praskala ve švech a hlavní bylo, že se všichni dobře bavili

Berounko má – 6.12.2018- již po jedenácté

Ještě než začal program bylo v předsálí velmi živo a kamarádi si prohlíželi velice pěknou výstavku z činnosti osady

V sále bylo plno a tak se hrálo dobře a s chutí

Marko ČERMÁK i kapela PABĚRKY si pochvalovali atmosféru v sále

Ve druhé polovině vystoupení nás posílila s houslemi Hanka Žáčková a nakonec i Marko Čermák s Liborem Vinklářem a na závěr večera si zazpíval i celý sál .Poděkování patří všem kteří pomohli s přípravou .

8.12.2018- Osadní vánoce –neboli Den krabic

Tentokrát v netradičním prostředí berounského pivovaru se v sobotu sešla osada k tradičnímu vánočnímu setkání. Co dodat hrálo se zpívalo , přišli i hosté a pozvaní kamarádi, pro dárky nebylo kam postavit sklenici domů se nechtělo.

Zahrála kapela, zahráli kamarádi a kamarádky, zkrátka jako v té pohádce: Jedli pili rozprávěli, dobrou vůli spolu měli.

Tentokrát se nás sešlo poněkud méně než v jiné roky, tak snad to příští rok zase napravíme.

Co zbývá dodat? Rok utekl jako voda v Berounce a mně nezbývá než Všem poděkovat za to co pro osadu dělali , dělají a dělat budou, popřát hlavně zdraví a štěstí všem kamarádům . Ahoj Baron